

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2015/159

z dnia 27 stycznia 2015 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2532/98 dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 132 ust. 3,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 34.3,

uwzględniając zalecenie Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 129 ust. 4 Traktatu i art. 41 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podstawą rozporządzenia Rady (WE) nr 2532/98 ⁽⁴⁾ jest art. 132 ust. 3 TFUE i art. 34. 3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego („Statut”), które uprawniają Radę do ustanawiania limitów i warunków, zgodnie z którymi Europejski Bank Centralny („EBC”) nakłada grzywny lub okresowe kary pieniężne na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez rozporządzenia i decyzje EBC. Treść rozporządzenia (WE) nr 2532/98 należy zatem ograniczyć do naruszeń rozporządzeń i decyzji przyjmowanych przez EBC. W przypadku naruszeń mających bezpośrednie zastosowanie przepisów Unii, innych niż rozporządzenia i decyzje przyjęte przez EBC, zastosowanie powinny mieć odpowiednie przepisy określone w rozporządzeniu Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽⁵⁾.
- (2) EBC stosuje rozporządzenie (WE) nr 2532/98 do nakładania sankcji w ramach różnych dziedzin podlegających jego kompetencji, w tym w szczególności w odniesieniu do realizowania polityki pieniężnej Unii, prowadzenia systemów płatności oraz gromadzenia informacji statystycznych.
- (3) Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 powierzyło EBC pewne zadania nadzorcze i uprawnienia do nakładania na nadzorowane przezeń instytucje kredytowe: a) administracyjnych sankcji finansowych w przypadku gdy instytucje te naruszają wymóg obowiązujący na mocy mających bezpośrednie zastosowanie przepisów Unii, w

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 14.5.2014, s. 2.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 26 listopada 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 18 grudnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

odniesieniu do których administracyjne sankcje finansowe są udostępniane właściwym organom zgodnie z odpowiednimi unijnymi przepisami; oraz b) sankcji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98 w przypadku naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC (dalej zwanych łącznie „sankcjami administracyjnymi”).

- (4) Art. 18 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 przewiduje, że do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy tego rozporządzenia EBC może, w przypadku naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC, nakładać sankcje zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98.
- (5) W tym względzie niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 2532/98 nie są spójne z wieloma przepisami zawartymi w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013, które mają bezpośredni związek z uprawnieniami EBC do nakładania sankcji w przypadku naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC. W związku z tym trzeba określić, które przepisy określone w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98 powinny zostać zmienione, gdy odnosi się je do nakładania sankcji przez EBC w przypadku naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC związanych z jego zadaniami nadzorczymi.
- (6) Na podstawie przysługującego mu uprawnienia do wykonywania zadań nadzorczych przypisanych mu na mocy Traktatów, określonego w art. 34 Protokołu (nr 4) w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, EBC przyjął rozporządzenie (UE) nr 468/2014⁽¹⁾. Aby zorganizować zadanie EBC polegające na zapewnianiu przestrzegania zasad zawartych w mających bezpośrednie zastosowanie przepisach Unii, rozporządzenie (UE) nr 468/2014 doprecyzowuje — zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 oraz z poszanowaniem praw podstawowych i zasad określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej — ramy dotyczące sankcji administracyjnych ustanowione w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Ustanawia również zasady dotyczące nakładania sankcji administracyjnych w przypadku naruszenia rozporządzenia lub decyzji EBC. Rozporządzenie (UE) nr 468/2014 jest instrumentem wykonującym ustawodawstwo wtórne. W związku z tym w przypadku konfliktu między przepisami zawartymi w tym rozporządzeniu a przepisami rozporządzenia (WE) nr 2532/98 pierwszeństwo mają przepisy rozporządzenia (WE) nr 2532/98.
- (7) EBC powinien publikować decyzje o nałożeniu sankcji w przypadku naruszenia rozporządzenia lub decyzji EBC w dziedzinie nadzoru, chyba że publikacja taka zagrażałaby stabilności rynków finansowych lub powodowała — na tyle, na ile można to stwierdzić — nieproporcjonalne szkody dla odnośnego przedsiębiorstwa.
- (8) Górny limit grzywny, jaką EBC może nałożyć na przedsiębiorstwo za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia lub decyzji EBC w dziedzinie nadzoru, nie powinien różnić się od górnego limitu grzywny, jaką EBC może nałożyć na przedsiębiorstwo za naruszenie mających bezpośrednie zastosowanie przepisów Unii, w celu zapewnienia jednolitego traktowania równie poważnych naruszeń. Wszystkie grzywny nakładane przez EBC w ramach wykonywania jego zadań nadzorczych powinny zatem podlegać tym samym górnym limitom.
- (9) EBC powinien mieć możliwość nakładania okresowych kar pieniężnych na przedsiębiorstwa po to, by zmusić je do przestrzegania przepisów rozporządzeń lub decyzji EBC w dziedzinie nadzoru lub by położyć kres naruszeniu tych przepisów mającemu charakter ciągły. Górny limit okresowych kar pieniężnych powinien być współmierny do górnego limitu grzywien mających zastosowanie w dziedzinie nadzoru.
- (10) Art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 ustanawia zasadę rozdzielania, zgodnie z którą EBC wykonuje zadania powierzone mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 bez uszczerbku dla swoich zadań dotyczących polityki pieniężnej i wszelkich innych zadań, oraz oddzielnie od tych zadań. Zasada ta ma być stosowana bez ograniczeń we wszystkich zadaniach wykonywanych przez EBC. W celu wzmocnienia tej zasady rozdzielania, na mocy art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 ustanowiono Radę ds. Nadzoru, która jest m. in. odpowiedzialna za przygotowywanie finalnych projektów decyzji dla Rady Prezesów EBC w dziedzinie nadzoru. Ponadto decyzje podejmowane przez Radę Prezesów EBC podlegają przeglądowi prowadzonemu przez Administracyjną Radę Odwoławczą, na warunkach określonych w art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Mając na względzie zasadę rozdzielania oraz ustanowienie Rady ds. Nadzoru i Administracyjnej Rady Odwoławczej, stosować należy dwie odrębne procedury: a) gdy EBC rozważa nałożenie sankcji administracyjnych w ramach wykonywania swoich zadań nadzorczych, decyzje w tym zakresie są podejmowane przez Radę

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

Prezesów EBC na podstawie finalnego projektu decyzji przygotowanego przez Radę ds. Nadzoru oraz z zastrzeżeniem przeglądu przez Administracyjną Radę Odwoławczą; oraz b) gdy EBC rozważa nałożenie sankcji w ramach wykonywania swoich zadań nie dotyczących nadzoru, decyzje w tym zakresie podejmuje Zarząd EBC z zastrzeżeniem przeglądu przez Radę Prezesów EBC.

- (11) Z uwagi na złożoność dochodzeń w sprawie naruszeń w dziedzinie nadzoru, uprawnienia do nakładania i egzekwowania sankcji związanych z zadaniami nadzorczymi EBC powinny podlegać dłuższym terminom przedawnienia niż terminy przewidziane dla sankcji związanych z zadaniami EBC, które nie dotyczą nadzoru. Odpowiednio należy uregulować kwestie zawieszenia i przerwania biegu tych terminów, biorąc także pod uwagę fakt, że postępowania w sprawie naruszenia w dziedzinie nadzoru mogą dublować się z dochodzeniami i postępowaniami karnymi opartymi na tym samym stanie faktycznym.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2532/98,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 2532/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) »okresowe kary pieniężne« oznaczają kwoty pieniędzy, które przedsiębiorstwo jest zobowiązane zapłacić w przypadku naruszenia o charakterze ciągłym, tytułem kary albo w celu zmuszenia danych osób do przestrzegania przepisów rozporządzeń i decyzji nadzorczych EBC. Okresowe kary pieniężne są wyliczane za każdy pełny dzień naruszenia o charakterze ciągłym:

a) od momentu zawiadomienia przedsiębiorstwa o decyzji wymagającej zaprzestania tego naruszenia zgodnie z procedurą określoną w art. 3 ust. 1 akapit drugi; lub

b) jeżeli dane naruszenie o charakterze ciągłym jest objęte zakresem art. 18 ust. 7 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 (*) — zgodnie z procedurą określoną w art. 4b niniejszego rozporządzenia;

(*) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).”;

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) »sankcje« oznaczają grzywny i okresowe kary pieniężne.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Zasady ogólne i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do nakładania przez EBC sankcji na przedsiębiorstwa za nieprzestrzeganie obowiązków wynikających z decyzji lub rozporządzeń EBC.

2. Zasady mające zastosowanie do nakładania przez EBC — w ramach wykonywania jego zadań nadzorczych — sankcji w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia lub decyzji EBC stanowią, w zakresie określonym w art. 4a–4c, odstępstwo od zasad określonych w art. 2–4.

3. EBC publikuje każdą decyzję o nałożeniu sankcji na przedsiębiorstwo w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia lub decyzji EBC, w dziedzinie nadzoru, bez względu na to, czy od danej decyzji wniesiono odwołanie.

EBC dokonuje takiej publikacji na swojej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki i po powiadomieniu o decyzji zainteresowanego przedsiębiorstwa. Publikacja obejmuje informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz nazwy zainteresowanego przedsiębiorstwa, chyba że publikacja w taki sposób:

- a) zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub toczącemu się dochodzeniu w sprawie karnej; albo
- b) spowodowałaby — na tyle, na ile można to stwierdzić — nieproporcjonalne szkody dla zainteresowanego przedsiębiorstwa.

W takich okolicznościach decyzje dotyczące sankcji publikuje się z zachowaniem anonimowości. Ewentualnie, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że okoliczności takie przestaną występować w rozsądnym okresie, publikację na mocy niniejszego ustępu można odroczyć o taki okres.

Jeżeli od decyzji o nałożeniu sankcji wniesiono odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości, EBC bez zbędnej zwłoki publikuje również na swojej oficjalnej stronie internetowej informacje o statusie i wyniku danego postępowania odwoławczego.

EBC zapewnia, aby informacje publikowane na mocy niniejszego ustępu pozostawały na jego oficjalnej stronie internetowej przynajmniej przez pięć lat.”;

- 3) art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W każdym przypadku gdy naruszenie polega na niewypełnieniu obowiązku, zastosowanie sankcji nie zwalnia przedsiębiorstwa z jego wypełnienia, chyba że decyzja przyjęta zgodnie z art. 3 ust. 4 lub art. 4b wyraźnie stanowi inaczej.”;

- 4) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia podejmuje EBC, działając z własnej inicjatywy lub na podstawie wniosku w tej sprawie skierowanego do niego przez krajowy bank centralny państwa członkowskiego, w ramach jurysdykcji którego doszło do zarzucanego naruszenia.”;

- b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Jeżeli naruszenie dotyczy wyłącznie zadania powierzonego ESBC lub EBC na mocy Traktatu i Statutu, postępowanie w sprawie naruszenia można wsząć jedynie na podstawie niniejszego rozporządzenia, bez względu na jakikolwiek krajowy przepis ustawowy lub wykonawczy, który może przewidywać odrębną procedurę. Jeżeli naruszenie dotyczy także co najmniej jednej dziedziny pozostającej poza kompetencją ESBC lub EBC, prawo do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia na podstawie niniejszego rozporządzenia jest niezależne od wszelkich praw właściwego organu krajowego do wszczęcia odrębnych postępowań w odniesieniu do takich dziedzin pozostających poza kompetencją ESBC lub EBC. Niniejszy przepis pozostaje bez uszczerbku dla stosowania prawa karnego oraz prawa krajowego dotyczącego kompetencji w zakresie nadzoru ostrożnościowego w uczestniczących państwach członkowskich, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013.”;

- 5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Szczególne zasady dotyczące górnych limitów sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania jego zadań nadzorczych

1. W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1, w przypadku naruszeń dotyczących decyzji i rozporządzeń przyjętych przez EBC w ramach wykonywania jego zadań nadzorczych, limity grzywien i okresowych kar pieniężnych, jakie może nakładać EBC, są następujące:

- a) w przypadku grzywien górny limit jest równy dwukrotności zysku, który osiągnięto, lub straty, której uniknięto, w wyniku naruszenia, o ile wartości te można ustalić, bądź 10 % całkowitego rocznego obrotu danego przedsiębiorstwa;
- b) w przypadku okresowych kar pieniężnych górny limit jest równy 5 % średniego dziennego obrotu za każdy dzień naruszenia. Okresowe kary pieniężne mogą być nakładane w odniesieniu do maksymalnego okresu sześciu miesięcy od dnia wskazanego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.

2. Na użytek ust. 1:

- a) »roczny obrót« oznacza roczny obrót danego przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrotowym, zgodnie z definicją w stosownych przepisach Unii, a w przypadku gdy odnośne dane nie są dostępne — zgodnie z najnowszym dostępnym rocznym sprawozdaniem finansowym danej osoby. W przypadku gdy dane przedsiębiorstwo jest jednostką zależną jednostki dominującej, odnośnym całkowitym rocznym obrotem jest całkowity roczny obrót wynikający z najnowszego dostępnego skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego w poprzednim roku obrotowym, a w przypadku gdy nie jest ono dostępne — zgodnie z najnowszym dostępnym rocznym sprawozdaniem finansowym danej osoby;
- b) »średni dzienny obrót« oznacza roczny obrót, zgodnie z definicją w lit. a), podzielony przez 365.

Artykuł 4b

Szczególne zasady proceduralne dotyczące sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania jego zadań nadzorczych

1. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1–8 niniejszego rozporządzenia zasady określone w niniejszym artykule mają zastosowanie do naruszeń dotyczących decyzji i rozporządzeń przyjętych przez EBC w ramach wykonywania jego zadań nadzorczych.
2. W przypadku gdy EBC, wykonując swoje zadania na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, uzna, że istnieją podstawy, aby podejrzewać, że przedsiębiorstwo posiadające centralę w jednym z państw członkowskich strefy euro popełnia lub popełniło co najmniej jedno naruszenie dotyczące rozporządzenia lub decyzji EBC, zgodnie z art. 18 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, EBC prowadzi stosowne dochodzenia zgodnie z poniższymi przepisami.
3. Po zakończeniu dochodzenia, a przed sporządzeniem i przedłożeniem Radzie ds. Nadzoru propozycji dotyczącej finalnego projektu decyzji, EBC w ramach swoich uprawnień do prowadzenia dochodzeń w sprawie naruszeń w dziedzinie nadzoru pisemnie powiadamia zainteresowane przedsiębiorstwo o dokonanych w trakcie dochodzenia ustaleniach i ewentualnych zgłoszonych zarzutach.

W powiadomieniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, EBC w ramach swoich uprawnień do prowadzenia dochodzeń w sprawie naruszeń w dziedzinie nadzoru informuje zainteresowane przedsiębiorstwo o przysługującym mu prawie do przedłożenia EBC pisemnego stanowiska w sprawie ustaleń faktycznych i zarzutów zgłoszonych wobec danego podmiotu, przedstawionych w tym powiadomieniu, łącznie ze wskazaniem poszczególnych przepisów, które miały zostać naruszone; jednocześnie EBC wyznacza rozsądny termin na przedłożenie takiego pisemnego stanowiska. EBC nie ma obowiązku uwzględniać pisemnego stanowiska przedłożonego po upływie terminu ustalonego przez EBC działający w ramach jego uprawnień do prowadzenia dochodzeń w sprawie naruszeń w dziedzinie nadzoru.

EBC w ramach swoich uprawnień do prowadzenia dochodzeń w sprawie naruszeń w dziedzinie nadzoru może również — po przekazaniu powiadomienia zgodnie z akapitem pierwszym — zaprosić zainteresowane przedsiębiorstwo do udziału w ustnym przesłuchaniu. Strony podlegające dochodzeniu mogą podczas przesłuchania być reprezentowane przez prawników lub innych specjalistów lub korzystać z ich pomocy. Ustne przesłuchania nie są otwarte dla publiczności.

Gwarantuje się prawo zainteresowanego przedsiębiorstwa podlegającego dochodzeniu do dostępu do dokumentacji. Prawo to nie dotyczy informacji poufnych.

4. Rada ds. Nadzoru proponuje Radzie Prezesów finalny projekt decyzji, w którym stwierdza, czy zainteresowane przedsiębiorstwo popełniło naruszenie, i określa, czy i jakie sankcje należy nałożyć, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
5. Zainteresowane przedsiębiorstwo ma prawo wystąpić o przeprowadzenie przez Administracyjną Radę Odwoławczą przeglądu decyzji podjętej przez Radę Prezesów na podstawie ust. 4, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

Artykuł 4c

Szczególne terminy przedawnienia dotyczące sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania jego zadań nadzorczych

1. W drodze odstępstwa od art. 4 prawo do podjęcia decyzji o nałożeniu sankcji w odniesieniu do naruszenia decyzji lub rozporządzenia EBC związanych z jego zadaniami nadzorczymi wygasa po upływie pięciu lat od popełnienia naruszenia lub, w przypadku naruszenia o charakterze ciągłym, pięciu lat po ustaniu naruszenia.

2. Wszelkie działania podejmowane przez EBC na potrzeby dochodzenia lub postępowania w sprawie naruszenia powodują przerwanie biegu terminu określonego w ust. 1. Bieg przedawnienia ulega przerwaniu ze skutkiem od dnia powiadomienia danego nadzorowanego podmiotu o stosownej czynności. Każde przerwanie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku. Termin ten nie może jednakże przekroczyć dziesięciu lat od popełnienia naruszenia lub, w przypadku naruszenia o charakterze ciągłym, dziesięciu lat od ustania naruszenia.
3. Terminy wskazane w poprzednich ustępach mogą zostać przedłużone w przypadku gdy:
- decyzja Rady Prezesów jest przedmiotem przeglądu prowadzonego przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub postępowania odwoławczego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej; lub
 - w związku z tym samym stanem faktycznym przeciwko zainteresowanemu przedsiębiorstwu toczy się postępowanie karne. W takim przypadku terminy wskazane w poprzednich ustępach ulegają przedłużeniu o okres czasu, jaki potrzebny jest do przeprowadzenia przeglądu odnośnej decyzji przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub Trybunał Sprawiedliwości, lub do czasu zakończenia postępowania karnego przeciwko zainteresowanemu przedsiębiorstwu.
4. Prawo EBC do egzekwowania decyzji o nałożeniu sankcji wygasa po upływie pięciu lat od podjęcia takiej decyzji. Wszelkie działania EBC zmierzające do wyegzekwowania płatności lub warunków płatności w ramach nałożonych sankcji powodują przerwanie biegu przedawnienia w odniesieniu do takiego egzekwowania.
5. Bieg przedawnienia w odniesieniu do egzekwowania sankcji ulega zawieszeniu:
- do momentu upływu terminu płatności nałożonej sankcji;
 - jeżeli egzekucja płatności nałożonej sankcji została zawieszona na mocy decyzji Rady Prezesów lub Trybunału Sprawiedliwości.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2015 r.

W imieniu Rady
J. REIRS
Przewodniczący